

प्रतिलोमानां विपरीताचाराणां म्लेच्छानां ॥ ३० ॥ क्षुरांतं तीक्ष्णपरिधि ॥ ३१ ॥ तस्मै सौभाग्यग्राहिण्यं प्रहितवान् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ क्रकचः दंतुरखङ्गः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
 ॥ ४० ॥ ४१ ॥ यद्यागच्छेयं तर्हि न हि जीवित् ॥ ४२ ॥ किं करिष्यामि अद्याहमकिंचित्करइत्यर्थः उदकंधारयितुमिति शेषः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ धृष्टकेतुः शिशुपाल
 यक्षाणां राक्षसानां च दानवानां च संयुगे ॥ राज्ञां च प्रतिलोमानां भस्मांतकरणं महत् ॥ ३० ॥ क्षुरांतममलंचक्रं कालांतकयमोपमं ॥ अनुमंत्र्याहमतुलं द्विषतां
 विनिबर्हणं ॥ ३१ ॥ जहिसौभंस्ववीर्येण ये चात्र रिपवो मम ॥ इत्युक्त्वा भुजवीर्येण तस्मै ग्राहिण्यं वरुणा ॥ ३२ ॥ रूपं सुदर्शनस्यासीदाकाशे पततस्तदा ॥ द्वितीय
 स्वेव सूर्यस्य युगांतं प्रतपिष्यतः ॥ ३३ ॥ तत्समासाधनगरं सौभं व्यपगतत्विषं ॥ मध्येन पाटयामास क्रकचो दाविवोच्छ्रितं ॥ ३४ ॥ द्विधा कृतं ततः सौभं सुदर्शन
 बलाद्धतं ॥ महेश्वरशरोद्धूतं पपात त्रिपुरं यथा ॥ ३५ ॥ तस्मिन्निपतिते सौभे च क्रमागात्करं मम ॥ पुनश्चादाय वेगेन शाल्वायेत्यहमब्रुवं ॥ ३६ ॥ ततः शाल्वंगदां
 गुर्वीमा विध्यंतं महाहवे ॥ द्विधा च कारसहसा प्रजज्वाल च तेजसा ॥ ३७ ॥ तस्मिन्निविहते वीरे दानवास्त्रस्तचेतसः ॥ हाहाभूतादिशो जग्मुरदिताममसायकैः ॥
 ॥ ३८ ॥ ततो हंसमवस्थाप्य रथं सौभसमीप्रतः ॥ शंखं प्रभ्माप्य हर्षेण सुहृदः पर्यहर्षयं ॥ ३९ ॥ तन्मे रुशिखराकारं विध्वस्ता द्वालगोपुरं ॥ दह्यमानमभिप्रेक्ष्य
 स्त्रियस्ताः संप्रदुद्रुवुः ॥ ४० ॥ एवं निहत्य समरे सौभं शाल्वं निपात्य च ॥ आनर्त्तात्पुनरागम्य सुहृदां प्रीतिमा वंहं ॥ ४१ ॥ तदेतत्कारणं राजन्यदहं नागसाङ्ग्यं ॥
 नागमं परवीरघ्नं न हि जीवेत्सुयोधनः ॥ ४२ ॥ मय्यागते यवावीरघ्नं न भविता तथा ॥ अद्याहं किं करिष्यामि भिन्नसेतुरिवोदकं ॥ ४३ ॥ वैशंपायन उवाच
 एवमुक्त्वा महाबाहुः कौरवं पुरुषोत्तमः ॥ आमंत्र्य प्रययौ श्रीमान् पांडवान् मधुसूदनः ॥ ४४ ॥ अभिवाद्य महाबाहुं र्धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ राज्ञामूर्धन्युपाघ्रातो भीमे
 न च महाभुजः ॥ ४५ ॥ परिष्वक्तश्चार्जुनेन यमाभ्यां चाभिवादितः ॥ संमानितश्च धौम्येन द्रौपद्याचार्वितो श्रुभिः ॥ ४६ ॥ सुभद्रामभिमन्युं च रथमारोप्य
 कांचनं ॥ आरुरोहरथं रुक्मिणीः पांडवैरभिपूजितः ॥ ४७ ॥ शैब्यसुग्रीवयुक्तेन रथेनादित्यवर्चसा ॥ द्वारकां प्रययौ रुक्मिणीः समाश्रयास्य युधिष्ठिरं ॥ ४८ ॥ ततः प्रया
 ते दाशार्हं धृष्टद्युम्नोपि पार्षतः ॥ द्रौपदेयानुपादाय प्रययौ स्वपुत्रं तदा ॥ ४९ ॥ धृष्टकेतुः स्वसारं च समादायाथ चेदिराट् ॥ जगाम पांडवान् हृद्वारम्यां शुक्तिमतीं पुरीं
 ॥ ५० ॥ केकयाश्चाप्यनुज्ञाताः कौंतेयेनामितीजसा ॥ आमंत्र्य पांडवान् सर्वान् प्रययुस्तेऽपि भारत ॥ ५१ ॥

सुतः स्वसारं करेणुमतीं नकुलभार्यी ॥ ५० ॥ केकयाः सह देवश्यालाः ॥ ५१ ॥